

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 119/25
29.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Драгана Ћесаровића, председника већа, Весне Лукачевић и Раше Јаноквића, чланова већа, са вишим саветником Снежаном Доганџић, записничаром, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези са чланом 289 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Гордана Медаковића, изјављеним против пресуде Основног суда у Вршцу К.бр.193/21 од 25.10.2024. године, након одржане јавне седнице већа, у смислу члана 447 ЗКП, дана 29.04.2025. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Гордана Медаковића, а пресуда Основног суда у Вршцу К.бр.193/21 од 25.10.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К.бр.193/21 од 25.10.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези са чланом 289 став 3 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 20.11.2016. године до 07.12.2016. године.

Сходно члану 297 став 5 ЗКП, окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од 6 (шест) месеци.

Сходно члану 264 став 3 ЗКП, обавезан је окривљени да на име паушалног

износа уплати буџетским средствима Основног суда у Вршцу износ од 10.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Обавезан је окривљени да уплати буџетским средствима Основног суда у Вршцу на име паушалног доприноса износ од 10.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, као и да надокнади трошкове кривичног поступка настале пред ОЈТ Вршац, трошкове кривичног поступка настале пред судом, као и да оштећеним ББ, ВВ и ГГ надокнади трошкове кривичног поступка, о чијим ће висинама суд одлучити посебним решењем. Оштећени ББ, ВВ и ГГ су са имовинскоправним захтевом за накнаду штете упућени на парницу.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Вршцу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду у делу који се односи на изречену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и осуди АА казном затвора предложеном у оптужном предлогу у трајању од 2 (две) године,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Гордан Медаковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд закаже седницу већа на коју ће позвати окривљеног и његовог браниоца и донесе одлуку којом ће ожалбену првостепену пресуду преиначити, тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности или ожалбену пресуду преиначити у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити у просторијама у којима осуђени станује применом мере електронског надзора.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у свом поднеску Ктж.бр. 134/25 од 07.02.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Основног јавног тужилаштва у Вршцу Кт.бр. 877/16 од 22.11.2024. године и преиначи пресуду Основног суда у Вршцу К.бр.193/21 од 25.10.2024. године у делу који се односи на изречену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и осуди АА на казну затвора предложену у оптужном предлогу у трајању од 2 (две) године, а да се одбије жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Медаковића као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Горана Медаковића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио целокупне списе, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, а имајући у виду и мишљење јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Медаковић Горана, којима се указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, а што се ближе образлаже у оквиру жалбених навода везаних за погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, налазећи да је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, да иста не садржи никакве противречности у себи, нити противречности са разлозима пресуде, као и да је првостепени суд о свим чињеницама важним за доношење пресуде дао довољне, јасне и аргументоване разлоге који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности, неразумљивости, нити нејасноће, а поред тога, првостепени суд је у образложењу пресуде одређено и потпуно изнео које чињенице и из којих разлога узима као доказане или недоказане, као и којим разлозима се руководио при утврђивању да ли постоји кривично дело окривљеног, а такође је поступио и по налозима из решења Апелационог суда у Београду Кж1 179/21 од 28.06.2021.године, којим је била укинута ранија пресуда и расправио је сва спорна питања у овој кривично-правној ствари на које му је указао другостепени суд у својој одлуци.

Такође се жалбени наводи браниоца окривљеног да суд није одлучио о доказном предлогу одбране да се изврши реконструкција саобраћајне незгоде на лицу места, од стране Апелационог суда у Београду оцењују као неосновани, обзиром да је увиђај већ извршен, а о чему је као доказ изведен записник о извршеном увиђају саобраћајне незгоде бр. СН:631-95/2016 од 22.11.2016.године.

Жалбом браниоца окривљеног се указује на нејасноће и нелогичности из пресуде које се тичу одлучних чињеница од чијег правилног одлучивања зависи одлука о кривичној одговорности окривљеног, те се истиче да је суд изоставио да у чињеничном стању наведе да ли је утврдио веома важну чињеницу, а то је да ли је окривљени управљао трактором са упаљеним ротационим светлима и да ли је путничко возило пре судара имало упаљена дуга светла, као и да је основно питање, на које ни вештаци нису дали одговор, место где се тачно десио први контакт између предњег левог точка трактора и предњег левог дела путничког возила. Истиче се да се у оба вештачења која се налазе у списима предмета само констатује у делу који се односи на место судара и позиције возила у тренутку судара, да је примарни контакт најпре остварен између предњег левог бочног дела аутомобила “BMW” и спољашње стране пнеуматика предњег лева точка трактора, међутим, по ставу браниоца, нема прецизне одреднице где се леви предњи точак трактора налазио односно на којој коловозној траци у тренутку судара, а осим тога, оба напред наведена налаза се, по ставу браниоца разликују и у битној чињеници, а то је положај предњег левог угла приколице “Гоша” у тренутку судара. Даље се истиче да је бранилац током поступка указао на непрецизност у вештачењу и затражио одговоре на питања али је на главном претресу од 25.10.2024. године, представник Комисије вештака само паушално утврдио да је бранилац у поднеску анализирао ситуацију која се односи на ситуацију у којој се трактор налазио након заустављања, а не у тренутку судара, међутим, ни тада се представник Комисије вештака није изјаснио где се тачно десио примарни контакт. Такође, бранилац је става да поред ове значајне чињенице коју вештаци нису тачно утврдили, није тачно утврђена ни брзина кретања путничког возила “BMW” у тренутку судара.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања и указује да је суд погрешно утврдио да је узрок саобраћајне незгоде на страни возача трактора односно окривљеног, а овакав закључак суд је извео на основу налаза и мишљења вештака, без упуштања у суштинску анализу самих вештачења. По мишљењу одбране, као што је већ напред наведено, на најважније питање ниједан налаз и мишљење у списима предмета није дало одговор, а то је у којој коловозној траци се налазио предњи леви точак трактора у тренутку примарног контакта и судара са предњим левим бочним делом возила “BMW”, те да од одговора на ово питање зависи и разрешење читаве ситуације и одлука о узроку саобраћајне незгоде, због чега је по мишљењу одбране конкретна саобраћајна ситуација остала неразјашњења и бранилац у жалби за то даје своје разлоге.

Међутим, насупрот овим жалбеним наводима браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду као другостепени суд налази да је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених доказа и то одбране окривљеног АА, исказа представника Комисије вештака Милана Симеуновића, те изведених писмених доказа, све одлучне чињенице довољно расветлио и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињеничноправни закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени, а који се жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводе у сумњу.

Првостепени суд, полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, као и осталих изведених и прихваћених доказа, у образложењу ожалбене пресуде на страни 9. и 10. наводи чињенице које међу странкама нису биле спорне и за исте даје јасне, детаљне и за овај суд у свему правилне разлоге. Наиме, првостепени суд је у овој кривично правној ствари као неспорне утврдио следеће чињенице и то да се критичном приликом саобраћај на деоници Уљма-Влајковац одвијао у ноћним условима по путу који је саграђен од асфалтне подлоге који је био сув, без ударних рупа и оштећења и који није био осветљен коловозном расветом, а које чињенице је суд утврдио прихватањем материјалних доказа и то записника о увиђају, скице лица места, фотографија које се налазе у криминалистичко-техничкој документацији. Као неспорна утврђена је чињеница да је окривљени АА критичном приликом управљао тракторским скупом који су сачињавали трактор марке “Белорус” регистарских ознака ..., приколица марке “Гоша”, регистарске ознаке ... и приколица марке “Киkinда”, без регистарских ознака, на земљаном путу који се налази са десне стране државног пута 1Б/10 на деоници Уљма-Влајковац гледано из правца Влајковца ка Уљми, као и да се критичном приликом окривљени тракторским скупом возила укључио на наведени државни пут и наставио кретање ка Уљми. Описане чињенице суд сматра утврђеним и неспорним јер су исте у својим исказима потпуно сагласно описали и окривљени АА и сведок ДД. Као неспорна утврђена је чињеница да је у описаној ситуацији у једном моменту на тракторски скуп возила којим је управљао окривљени и то на предњи леви точак трактора нелетело путничко возило марке “BMW” регистарских ознака ..., коју чињеницу је потврдио сведок ДД, као и сам окривљени АА.

Надаље, првостепени суд је ценећи доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање ближе описано у изреци првостепене пресуде.

Наиме, првостепени суд је, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, и по налажењу овога суда као другостепеног у погледу начина на који се одвијала саобраћајна незгода и узрока њеног настанка, правилно прихватио налазе и мишљења вештака саобраћајне струке Радивоја Срданова и Комисије вештака Департмана за саобраћај, Факултета техничких наука у Новом Саду и исказ вештака Радивоја Срданова и представника Комисије вештака Милана Симеуновића у свему као стручне, аргументоване, објективне и засноване на изведеним материјалним доказима и то записнику о увиђају, скици лица места, криминалистичко-техничкој документацији, обдукционом записнику и службеним белешкама о форензичком прегледу лица места, обзиром да су наведени налази и мишљења дати од стране овлашћених и стручних лица за ту врсту вештачења и у свему у складу са правилима струке и науке, да су прецизна и јасна, детаљно су образложена, те да не садрже никакве контрадикторности у себи, нити произвољности и мањкавости, како се то неосновано истиче у жалби браниоца окривљеног, као и да оба вештачења на исти начин интерпретирају пропусте учесника у саобраћају. Ово нарочито имајући при томе у виду да су вештаци како у налазима, тако и у својим исказима на главном претресу, дали јасне и недвосмислене одговоре у односу на све спорне чињенице, при чему су налази и мишљења вештака, као и њихови искази на главном претресу, у складу како са свим писменим доказима у списима предмета, тако и са исказима сведока, којима је суд у потпуности поклонио веру, те како првостепени суд није имао никаквих недоумица и сумњи у вези наведених налаза и мишљења судских вештака, то их је правилно и прихватио, дајући своје разлоге на странама 10., 11. и 12. побијане пресуде.

Наиме, правилно је првостепени суд, прихватањем налаза и мишљења вештака саобраћајне струке Радивоја Срданова утврдио чињеницу да је на државном путу 1Б реда број 10 наспрам стационаже 67 км +200 метара на деоници Уљма – Влајковац, дошло до контакта предњег левог угла путничког аутомобила и предњег левог точка трактора са леве стране, затим контакта левог бочног дела и предњег левог точка аутомобила и задњег точка трактора и контакта горњег левог бочног дела каросерије и крова аутомобила са предњим левим доњим углом товарног сандука првог прикључног возила, те је прихватањем налаза вештака утврдио и чињеницу да се у моменту судара задњи леви точак трактора налазио у оквиру леве саобраћајне траке у ширини од око 1,2 метра укошен својим предњим десним делом у десну страну под углом од 3 до 5 степени, а предњи леви део првог прикључног возила налазио се у оквиру леве саобраћајне траке у ширини од око 1,5 м искошен у леву страну под углом од око 16 степени. Правилно закључује првостепени суд да из свега наведеног произилази да је возач путничког возила присуство тракторског скупа возила у својој траци видео када су се за то у датој ситуацији стекли услови, али да тада није имао техничких могућности за избегавање судара са возилом које му је долазило у сусрет. Такође је правилно првостепени суд прихватањем налаза и мишљења комисије вештака и представника комисије вештака утврдио да је до незгоде дошло тако што се аутомобил “BMW”, који се кретао државним путем 1Б реда број 10 из смера Уљме ка Влајковцу, сударио са скупом возила кога су чинили трактор и две приколице, а који се непосредно

пре незгоде десним скретањем укључио на коловоз државног пута са атарског пута са леве стране коловоза, гледано у смеру кретања аутомобила “BMW”, да је примарни контакт остварен између предњег левог бочног дела аутомобила “BMW” и спољашње стране пнеуматика предњег левог точка трактора и био је тангенцијалног карактера, да је након тога уследио контакт између предњег левог дела аутомобила и газећег дела задњег левог точка трактора, а потом и предњег левог стуба аутомобила са предњим левим углом товарног сандука приколице “Гоша”, да се судар догодио на удаљености око 230 метара од фиксне линије, а у тренутку судара задњи леви угао приколице “Гоша” се налазио у левој саобраћајној траци гледано у смеру Уљме за ширину од око 1 метра, а друга приколица скупа возила (Кикинда) се у тренутку судара у потпуности налазила на атарском путу, односно изван коловоза државног пута.

Супротно жалбеним наводима, из налаза и мишљења вештака произилази да је у зони места незгоде пут био прав прегледан у већој дужини, тако да возач трактора није имао сметњи да уочи возило које му се приближавало са десне стране и да закључи да намеравању радњу не може извршити на безбедан начин, с обзиром да су током скретања удесно трактор и прва приколица морали прећи у леву саобраћајну траку гледано у смеру Уљме, те да, уколико су фарови на предњем делу трактора и ротационо светло на овом возилу у тренутку и непосредно пре незгоде емитовали светлост, возач аутомобила “BMW” их је могао уочити али објективно није могао закључити да се иза трактора крећу и две приколице, те је на основу наведене анализе, отпочињањем укључивања на коловоз државног пута са атарског пута, десним скретањем, у ситуацији када за то нису постојали безбедни услови, односно када му се са десне стране приближавало возило за чије уочавање није имао објективних сметњи, возач скупа возила изазвао опасну саобраћајну ситуацију, те је основни пропуст везан за настанак предметне саобраћајне незгоде на страни возача трактора.

Такође, на главном претресу одржаном 22.10.2024.године, представник вештака проф др Милан Симеуновић је посебно истакао да су, супротно жалбеним наводима, и трактор и прикључно возило трактора на месту судара заузимале део леве половине коловоза, док слике 4. и 5. у налазу представљају зауставну позицију трактора, а не сударну, као и да се са фотографија које су сачињене приликом увиђаја, јасно уочава да су оба прикључна возила трактора, чак и у зауставној позицији, левим странама заузимају и део леве саобраћајне траке, да је вештак утврдио да се атарски пут под оштрим углом укршта са државним путем, те да је немогуће укључивање трактора са транспортним саставом са атарског пута скретањем у десно, а да при том не дође до заузимања леве половине коловоза. Такође, из налаза и мишљења произилази да је возач путничког возила BMW на основу ротационог светла могао закључити да се испред њега налази неко споро возило као што је трактор, али да незнатно већа брзина овог путничког возила од 80 км/х у конкретној ситуацији није могла довести у заблуду возача трактора, посебно из разлога што је возач трактора био свестан каквим саставом управља и да се са атарског пута без ангажовања леве половине коловоза не може укључити на исти.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд из налаза вештака саобраћајне струке Радивоја Срданова утврдио и чињеницу да значајни допринос настанку предметне саобраћајне незгоде постоји на страни покојног ЂЂ, који је

управљао путничким возилом, а који није користио велика светла која би му омогућила осветљеност пута испред возила на даљини од најмање 100 метара, чиме је покојни ЋЋ изгубио техничке могућности да избегне налетање на тракторски скуп возила који му је ишао у сусрет. У налазу и мишљењу Комисије вештака Департмана за саобраћај, Факултета техничких наука у Новом Саду наведено је да, у случају да су на аутомобилу “BMW” непосредно пре незгоде била укључена дуга светла, у том случају би постојала евентуална могућност да возач овог возила уочи скуп возила који се укључивао на коловоз државног пута и да смањењем брзине кретања овог возила и евентуалним измицањем покуша избећи судар, те је правилно првостепени суд, сходно наведеном, утврдио да је критичном приликом постојао и допринос настанку предметне саобраћајне незгоде на страни покојног ЋЋ, који је управљао путничким возилом.

Такође је правилно првостепени суд прихватио исказе сведока ЕЕ и ЖЖ, полицијских службеника који су били на лицу места и присуствовали увиђају предметне саобраћајне несреће, а који су у битним чињеницама сагласни и на основу истих правилно на несумњив начин утврдио да су, супротно жалбеним наводима, критичном приликом на трактору била упаљена предња светла. Такође је правилно првостепени суд, супротно жалбеним наводима, на основу исказа сведока ЖЖ, полицијског службеника и фотографије број 15, криминалистичко-техничко документације, на несумњив начин утврдио и да је критичном приликом на трактору било упаљено ротационо светло, а коју чињеницу је правилно првостепени суд утврдио и на основу одбране окривљеног, коју је правилно прихватио у овом делу и исказа сведока ДД, који су у својим исказима сагласно описали да су критичном приликом на трактору била упаљена предња два светла и ротационо светло. Правилно је првостепени суд, имајући у виду налаз и мишљење Комисије вештака Департмана за саобраћај ФТН у Новом Саду, у коме је наведено да уколико су фарови на предњем делу трактора и ротациона светла на овом возилу у тренутку и непосредно пре незгоде емитовали светлост, возач аутомобила “BMW” их је могао уочити, али да објективно није могао закључити да се иза трактора крећу и две приколице, закључио да ове чињенице не умањују одговорност окривљеног за настанак предметне саобраћајне несреће.

Правилно је првостепени суд из обдукционог записника од 21.11.2016. године обдуцента мр Божић др Љубише, специјалисте судске медицине, а који је правилно прихватио, несумњиво утврдио врсту и тежину телесних повреда ЋЋ, услед којих је наступила насилна смрт, као врсту и тежину телесних повреда ЗЗ, услед којих је наступила насилна смрт. Правилно је првостепени суд на основу оцене о врсти и тежини повреде Клиничког центра Војводине од 19.12.2016. године, утврдио врсту и тежину телесних повреда оштећене ВВ, а такође је на основу оцене о врсти и тежини повреде Клиничког центра Војводине од 26.01.2017. године правилно утврдио врсту и тежину телесних повреда оштећеног ГГ.

Поред тога, првостепени суд је на страни 14, 15 и 16. пресуде ценећи исказе сведока ДД и ИИ у делу у коме описују сам моменат настанка саобраћајне несреће детаљно образложио своје разлоге због чега у конкретном случају није прихватио исказе сведока, правилно налазећи да су исти у супротности са налазом и мишљењем вештака Радивоја Срданова, налазом и мишљењем Департмана за саобраћај, Факултета

техничких наука у Новом Саду и другим материјалним доказима изведеним у току поступка.

Правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног у којој је оспорио извршење кривичног дела тако што је изјавио да ничим није допринео настанку саобраћајне незгоде, да је предузео све потребне мере да са својим трактором и прикључним возилима изађе безбедно на пут, да је уверен да је узрок саобраћајне незгоде пребрза вожња возача путничког аутомобила, обзиром да је наведена одбрана супротна изведеним доказима, које је првостепени суд правилно прихватио, а који по правилном налажењу првостепеног суда управо указују на другачије чињенично стање, имајући у виду да је чињеница да је окривљени створио опасну и неочекивану препреку за возила која су наилазила из супротног смера, управљајући тракторским скупом возила зашао на леву саобраћајну траку и неконтролисаним заласком и ангажовањем леве саобраћајне траке за своје кретање, а што је правилно првостепени суд на несумњив начин утврдио на основу налаза вештака саобраћајне струке Радивоја Срданова и Комисије вештака Департамента за саобраћај, Факултета техничких наука у Новом Саду а како је то раније образложено, као и да је сведок ДД изјавио да претпоставља да је окривљени приликом изласка на пут вероватно због положаја споредног пута у односу на главни пут морао и делимично да пређе у леву коловозну траку. Стога правилно првостепени суд налази да је одбрана окривљеног смишљена и конструисана одбрана усмерена ка избегавању кривице и пребацивање одговорности за настанак саобраћајне несреће искључиво на возача путничког возила покојног ЂЂ.

Изнете контрадикторности у одбрани окривљеног, дате у намери избегавања или умањења сопствене одговорности не доводе у сумњу закључак првостепеног суда да је окривљени извршио радње описане у изреци пресуде, имајући у виду и остале изведене доказе. Стога овај суд налази да је првостепени суд аргументовано образложио зашто је на основу постојећих доказа дошао до закључка да је окривљени АА поступањем на већ описан начин, предузео противправне радње за које га је огласио кривим.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбране окривљеног и оцене свих доказа изведених током поступка, будући да је првостепени суд за такав свог став дао јасне, непротивречне и довољно аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА, стекла сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези са чланом 289 став 3 у вези става 1 КЗ, правилно налазећи да је окривљени предметно кривично дело учинио са свесним нехатом, да је био свестан да својом радњом може учинити дело, али је олако држао да до дела неће доћи, при чему је приликом извршења кривичног дела окривљени могао да схвати значај свог дела и да је могао да управља својим поступцима, те да је био урачунљив, док се жалба браниоца окривљеног, којом се првостепена пресуда оспорава због повреде кривичног закона, оцењује као неоснована.

Жалбом јавног тужиоца побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и указује да је кривична санкција изречена и одмерена супротно члану 54 КЗ

јер је суд неке чињенице погрешно вредновао, неке није вредновао или није дао ваљане разлоге у образложењу пресуде, а неке чињенице је преценио. Истиче се да је суд као олакшавајућу околност ценио да је окривљени незапослен, али без ближег конкретног образложења због чега је ова чињеница олакшавајућа у односу на извршено кривично дело, међутим, по ставу тужиоца незапосленост нема никакве везе у конкретном случају са извршењем кривичног дела, а такође дужина трајања поступка и чињеница да је од критичног догађаја до доношења одлуке прошло скоро осам година, које суд наводи као олакшавајућу околност не може се третирати као олакшавајућа околност. Суд је по ставу тужиоца погрешно утврдио и оценио, без било каквих доказа, допринос незгоди од стране покојног оштећеног, и то се не може третирати као олакшавајућа околност. Тужилац сматра да изречена казна неће остварити генералну и специјалу превенцију и праивичност јер суд није правилно одмерио исту.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и указује да је првостепени суд изнео своју одлуку о врсти и висини кривичне санкције само набрајајући олакшавајуће и отежавајуће околности, те да је суд погрешно као отежавајућу околност узео у обзир јачину повреде заштићеног добра, а то је смрт два лица. Наводи се да првостепени суд није узео у обзир све олакшавајуће околности које стоје на страни окривљеног, те истиче да би као олакшавајућу околност суд требало да цени и чињеницу да је оштећени, сада покојни ЋЋ у великој мери допринео настанку саобраћајне незгоде, а што се потврђује налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке. Указује се да побројаним олакшавајућим околностима није дат значај које заслужују, па је став браниоца да је изречена кривична санкција, казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци престрога, те истиче да треба ценити степен кривице окривљеног, који је у конкретном случају поступио са нехатом, те да је од извршеног дела, па до ове одлуке протекао период од осам година, у којем се окривљени оженио, засновао породицу и два пута се остварио у улози оца. Став одбране је да је суд требало окривљеном да изрекне казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а која би се извршила у просторијама у којима осуђени станује уз примену мере електронског надзора, јер би се на тај начин у потпуности остварила сврха кажњавања и то како специјалне, тако и опште превенције.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је утврдио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном за извршено кривично дело, од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да је окривљени незапослен, ранији живот окривљеног, чињеницу да је окривљени породичан човек, ожењен, отац двоје малолетне деце, чињеницу да није није осуђиван, дужину трајања поступка, чињеницу да је од критичног догађаја до доношења одлуке прошло скоро осам година, чињеницу да окривљени у међувремену није вршио кривична дела, као и изражено кајање за извршено кривично дело, а као олакшавајуће околности суд је у конкретном случају ценио чињеницу да је и сам сада покојни ЋЋ својим понашањем у критичној ситуацији допринео настанку предметне саобраћајне незгоде, на тај начин што није користио велика светла која би му омогућила остветљеност пута испред возила на даљини од најмање 100 метара, чиме је изгубио техничке могућности да избегне налетање на тракторски скуп возила који му је ишао у сусрет, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд узео у обзир јачину повреде заштићеног добра,

безбедност јавног саобраћаја и то чињеницу да су у предметној саобраћајној несрећи два лица изгубила живот, да је једно лице задобило тешке, а друго лице лаке телесне повреде. Првостепени суд је, имајући у виду побројане како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 20.11.2016. године до 07.12.2016. године, за шта је у образложењу пресуде првостепени суд дао јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени, а који се жалбеним наводима не доводе у сумњу.

И по налажењу Апелационог суда у Београду, тако одмерена казна сразмерна је тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног и степену угрожености заштићеног добра, али и неопходна за остварење сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 42 КЗ. Стога су жалбени наводи јавног тужиоца и браниоца окривљеног, којима се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и аргументоване разлоге који оправдавају изрицање кривичне санкције управо како је то побијаном пресудом одлучено.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно на основу члана 297 став став 5 ЗКП, према окривљеном АА изрекао меру безбедности забрана управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од 6 (шест) месеци, за шта је у образложењу пресуде дао разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе али је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, па их није посебно ни образлагао.

Из свих напред изнетих разлога, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Снежана Доганџић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић